

Personuppklarade brott

Slutlig statistik för 2013

Personuppklarade brott

Sammanfattning

Antal personuppklarade brott

- År 2013 personuppklarades 211 000 brott, vilket är en minskning med 22 700 brott eller 10 procent jämfört med 2012.
- Trafikbrott, langningsbrott (olovlig försäljning och olovligt innehav av alkoholdrycker), ringa narkotikabrott och snatteri var de brottstyper som stod för den antalsmässigt största minskningen av de personuppklarade brotten. Det ska noteras att minskningen av personuppklarade langningsbrott föregicks av en stor uppgång föregående år.
- För några brottskategorier ökade antalet personuppklarade brott, det gäller bland annat bidragsbrott och bedrägeribrott.

Personuppklaringsprocent

- Personuppklaringsprocenten uppgick till 15 procent för samtliga brott, vilket innebär en minskning med 2 procentenheter jämfört med 2012.
- Minskningarna i de fyra ovan nämnda brottstyperna (trafikbrott, langningsbrott, ringa narkotikabrott och snatteri) ligger bakom större delen av minskningen av personuppklaringsprocenten.

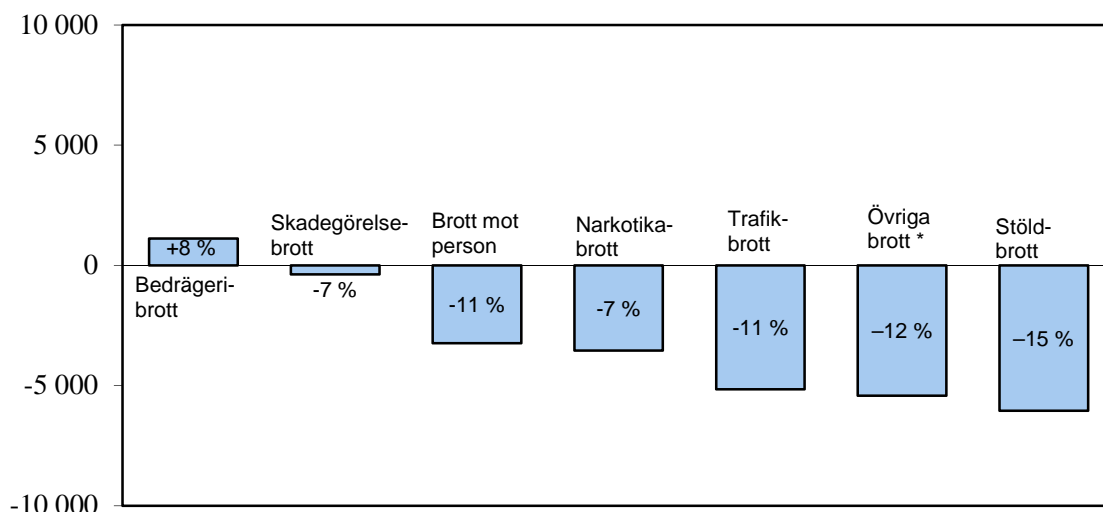
Definitioner

I statistiken över *personuppklarade brott* redovisas de brott som polis, åklagare och tull personuppklarat under ett år.

Termen ”personuppklarat” innebär att en person bundits till brottet genom att åtal har väckts, strafföreläggande har utfärdats eller åtalsunderlåtelse har meddelats.

Personuppklaringsprocenten redovisar antalet brott som personuppklarats under ett år i procent av antalet anmälda brott under samma period.

För utförligare beskrivning av statistiken, se avsnittet *Statistikens innehåll*.

Figur 1. Förändringar i antalet personupplagade brott från 2012 till 2013. Procentuell förändring för respektive brottskategori redovisas i staplarna.

* Kategorin *Övriga brott* utgörs av de brott som inte ingår i någon av de andra kategorierna. Det är bland annat brott mot knivlagen, bidragsbrott, hot mot tjänsteman, våldsamt motstånd och brott mot alkohollagen. En stor del av minskningen av antalet personupplagade övriga brott kan tillämnas en enskild brottstyp, nämligen "olovlig försäljning av alkohol, olovligt innehav av alkoholdrycker".

Inledning

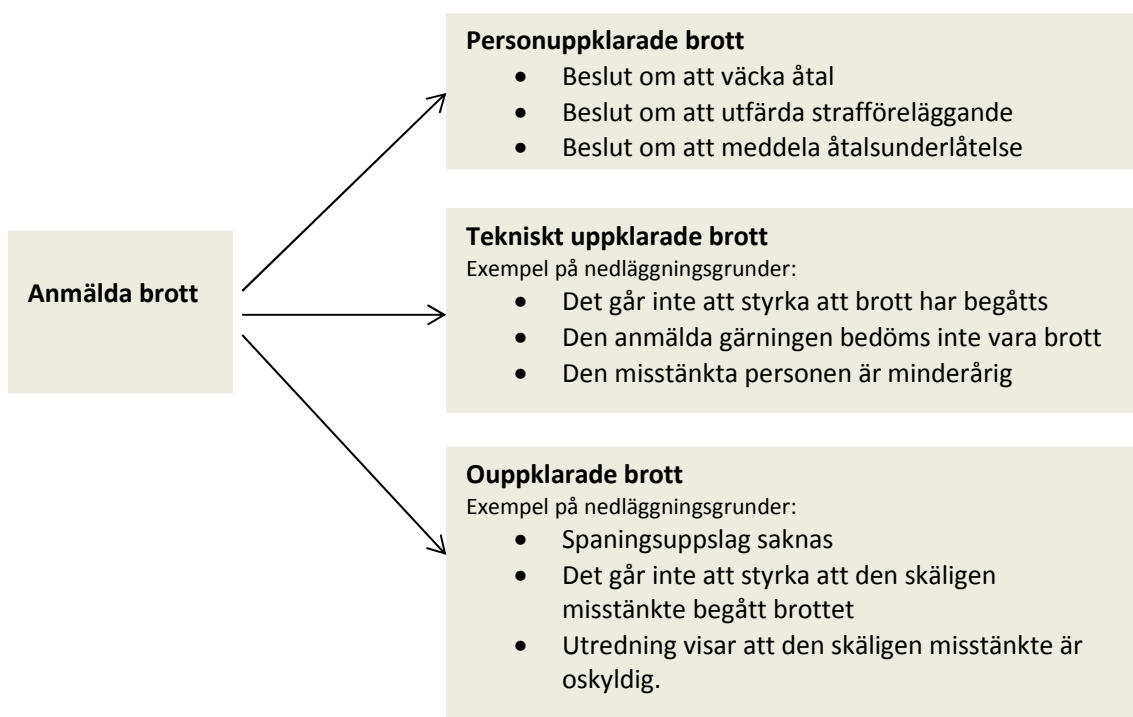
Antalet upplagade brott är ett mått på polisens, åklagarnas och övriga brottsutredande myndigheters arbete med att "åtgärda och klarlägga" de brottsanmälningar som upprättas. Begreppet *upplagat* brott betyder antingen att en misstänkt person bundits till brottet eller att brottet har klarats upp på annat sätt.

Den första typen av upplagning benämns *personupplagning* och innebär att åtal har väckts, strafföreläggande har utfärdats eller åtalsunderlåtelse har meddelats. Det är ett grovt mått på de brottsutredande myndigheternas förmåga att binda gärningspersoner till de anmälda brotten. Den andra typen av upplagning benämns *teknisk upplagning* och innebär att det har beslutats om en annan typ av klarläggande, till exempel (genom nedläggningsgrunderna) att man inte kan styrka att ett brott har begåtts eller att den misstänkta personen är minderårig (under 15 år). Resterande brott är *ouppklarade* eller under utredning. Där ingår de brott som inte anses möjliga att klara upp, till exempel på grund av att inget spaningsresultat uppnåtts eller att utredningen visat att den skäliga misstänkta personen är oskyldig.

I denna sammanfattning koncentreras redovisningen till de personupplagade brotten och personupplagingsprocenten. Den totala och tekniska upplagningen samt motsvarande upplagingsprocenter återfinns dock i de publicerade statistiktablerna.¹ Anledningen till den begränsade redovisningen är att resultat från en kommande kvalitetsstudie har visat att det finns brister i registreringen av de beslutskoder som används för att definiera tekniskt upplagade brott respektive ouppklarade brott (för mer information se avsnittet *Statistikens innehåll, Kvaliteten i beslutskoder*). Mot denna bakgrund kommer Brå att revidera delar av statistiken över upplagade brott.

¹ Tabell 150, *Statistik över tekniskt upplagade brott*, och tabell 170, *Uppklarade brott efter brottstyp och typ av beslut* (www.bra.se/statistik). För mer information, kontakta Enheten för rättsstatistik på Brå.

Exempel på beslut och beslutsgrunder

Personupklaringsprocenten redovisar antalet brott som personupklarats under ett år i procent av antalet anmälda brott under samma år.

Uträkning av *personupklaringsprocenten*

$$\frac{\text{Antal personupklarade brott}}{\text{Antal anmälda brott}} = \text{Personupklaringsprocent}$$

För utförligare beskrivning av statistiken, se avsnittet *Statistikens innehåll*.

När du tolkar statistiken över personupplärade brott, *tänk på att...*

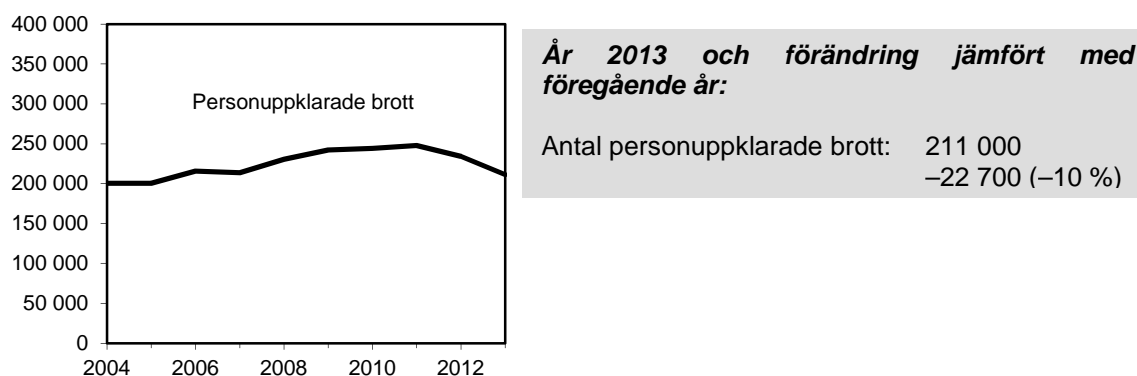
- en förändring i *personuppläringsprocenten* ytterst kan bero på två faktorer, dels en förändring i antalet anmälda brott, dels en förändring i antalet personupplärade brott. Det betyder bland annat att personuppläringsprocenten kan minska trots att antalet personupplärade brott har ökat. Det händer om antalet anmälda brott har ökat i större omfattning än antalet personupplärade brott.
- enstaka anmälningar med många brott (seriebrottslighet) kan ge upphov till stora förändringar i *personuppläringsprocenten*, i synnerhet när det gäller brottskategorier eller redovisningsområden där antalet är relativt litet.
- nivån på personupplärningen skiljer sig åt mellan olika typer av brott. Vissa brott är mer lättupplärade än andra. För några brottstyper, som vissa brott mot person, butiksstölder, rattfylleribrott och narkotikabrott, finns det ofta en identifierad misstänkt person redan vid anmälan, vilket leder till en hög *personuppläringsprocent*. Andra brott, där det sällan finns en identifierad misstänkt person är mer svårupplärade. Det gäller exempelvis cykelstölder, där de flesta anmälda brott förblir ouppklarade.
- brott som klarats upp genom beslut om att den misstänkta personen är yngre än 15 år inte räknas som *personupplärade*. För vissa brottstyper där gärningspersonerna ofta är minderåriga, till exempel misshandel mot person 7–14 år, är det vanligt förekommande.

Utvecklingen av personupplarade brott

Nedan redovisas utvecklingen av de personupplarade brotten under 2013. Utvecklingen mäts dels i förändring av *antal* personupplarade brott jämfört med tidigare år, dels genom förändring i *personupplaringsprocent* jämfört med tidigare år. Personupplaringsprocenten redovisar antalet brott som klarats upp under ett år i procent av antalet anmälda brott under samma år.

År 2013 kunde 211 000² anmälda brott knytas till en misstänkt person genom att åtal väcktes, strafföreläggande utfärdades eller åtalsunderlåtelse meddelades, så kallade personupplarade brott. Det är en antalsmässig minskning med 22 700 brott, vilket motsvarar en nedgång på 10 procent, jämfört med 2012.

Sett till den senaste tioårsperioden (2004-2013) uppvisar utvecklingen av antalet personupplarade brott en svag ökning på 6 procent. Den ökande trenden avstannade dock 2010³, och sedan dess kan en minskning i antalet personupplarade brott noteras.

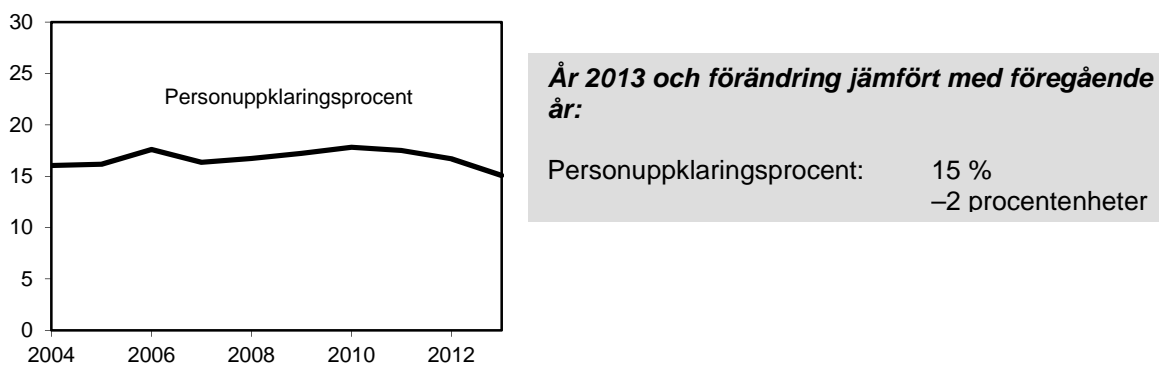
Figur 2. Utvecklingen av antalet personupplarade brott, åren 2004–2013.

De anmälda brotten uppgick 2013 till 1 400 000 brott, vilket är ungefär lika många som under 2012. Eftersom de personupplarade brotten minskade under 2013 minskade personupplaringsprocenten, med 2 procentenheter till 15 procent.

Utvecklingen av personupplaringsprocenten har varit svagt ökande de senaste 10 åren fram till 2010. Därefter har personupplaringsprocenten minskat.

² Talen över antalet anmälda och upplarade brott redovisas avrundade efter principen om tre informationsgivande siffror. Detta kan exemplifieras med följande fall: 234 162 brott blir 234 000 och 162 brott blir 162.

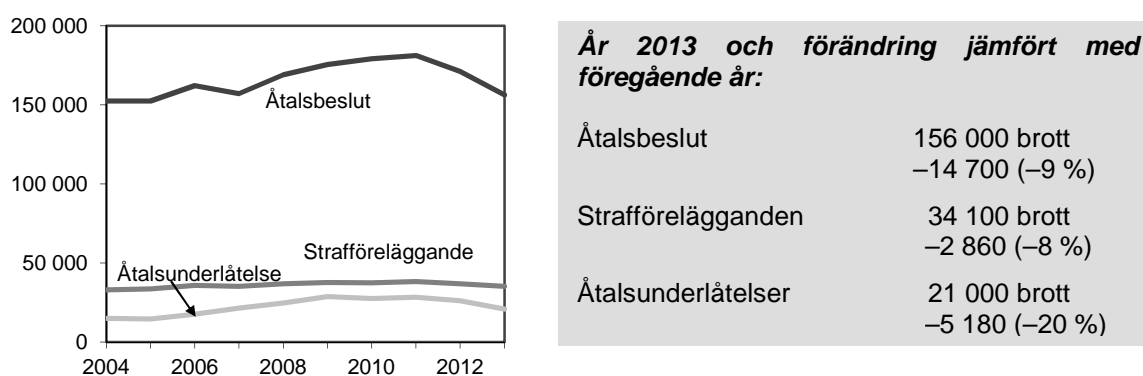
³ Den ökning som noteras 2011 kan hänföras ett enskilt stort ärende.

Figur 3. Utvecklingen av personuppklaringsprocenten, 2004–2013.

En del av minskningen jämfört med föregående år beror på att det i april och juni 2012 personuppklarades två ärenden med sammanlagt nästan 4 000 langningsbrott i Kronobergs län. Dessa ärenden hade en betydande inverkan på det totala antalet personuppklarade brott och bidrar således till skillnaden mellan 2012 och 2013.

Av samtliga personuppklarade brott avsåg 74 procent (156 000 brott) åtalsbeslut, 16 procent (34 100 brott) utfärdade strafförelägganden⁴ och resterande 10 procent (21 000 brott) meddelade åtalsunderlåtelse. Jämfört med föregående år har antalet åtalsbeslut minskat med 9 procent, men under den senaste tioårsperioden har de ökat med 3 procent. År 2007 noteras en tillfällig nedgång, vilket till viss del förklaras av införandet av ett nytt ärendehanteringssystem hos Åklagarmyndigheten (för mer information se avsnittet *Statistikens innehåll, Jämförelser över tid*). Även antalet strafförelägganden och åtalsunderlåtelse minskade 2013 jämfört med föregående år men har under de senaste 10 åren ökat med 3 respektive 40 procent. Ökningen av antalet åtalsunderlåtelse skedde främst under perioden 2005–2009.

Figur 4. Utvecklingen av antalet personuppklarade brott per typ av beslut, 2004–2013.

Brottsstruktur

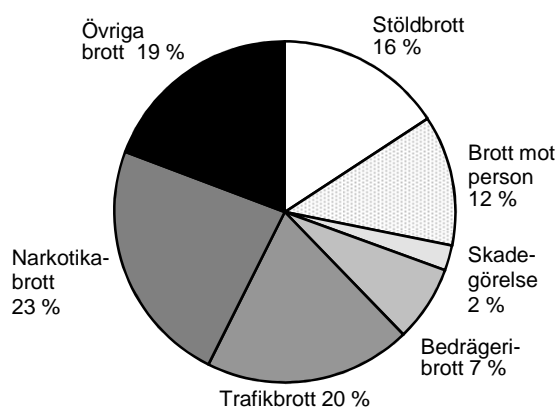
De största brottskategorierna bland de personuppklarade brotten under 2013 utgjordes av narkotikabrott och trafikbrott (främst olovlig körning och rattfylleri). Narkotikabrott

⁴ För att ett strafföreläggande ska vinna laga kraft måste det godkännas av den misstänkte. I statistiken över uppklarade brott redovisas endast utfärdade strafförelägganden. Godkända strafförelägganden redovisas i lagföringsstatistiken.

svarade för nästan en fjärdedel av samtliga personuppljade brott och trafikbrott för en femtedel. Vid dessa brott finns det ofta en identifierad misstänkt person redan vid anmälningstillfället, vilket gör att brotten ofta personuppljars. Den tredje största brottskategorin var stöldbrott, som utgjorde 16 procent av de personuppljars brotten. Den största enskilda brottstypen inom denna kategori var stöld och snatteri från butik. Även vid dessa brott finns ofta en identifierad misstänkt person redan vid anmälningstillfället, vilket innebär att många av brotten personuppljars.

Brott mot person (misshandel, olaga hot, ofredande och sexualbrott med mera) utgjorde 12 procent av de personuppljars brotten. Bland de anmälda brotten var det en av de största kategorierna (nästan en femtedel bestod av brott mot person). Vid vissa brott mot person finns det ofta en identifierad misstänkt person vid anmälningstillfället. Brottskategorierna bedrägeribrott och skadegörelse utgjorde 7 respektive 2 procent av de personuppljars brotten.

Den brottstyp som har ökat mest i andel av samtliga personuppljars brott de senaste tio åren är narkotikabrott. De utgör nu 23 procent av samtliga personuppljars brott, vilket kan jämföras med 14 procent år 2004. Trafikbrott och stöldbrott har minskat mest med 8 respektive 6 procentenheter.

År 2013 jämfört med år 2004:

(Brottskategorier i procent av samtliga personuppljars brott)

	2004	2013	Skillnad
Stöldbrott	22	16	-6
Brott mot person	13	12	-1
Skadegörelsebrott	3	2	-1
Bedrägeribrott	5	7	+2
Trafikbrott	28	20	-8
Narkotikabrott	14	23	+9
Övriga brott	16	19	+4

Figur 5. Brottskategorier i procent av det totala antalet personuppljars brott, 2013 (totalt 211 000 personuppljars brott).

Utvecklingen indelad i brottstyper

Det finns stora skillnader i personuppljarsprocenten mellan olika brottstyper. Till viss del beror det på att brotten, som tidigare nämnts, är olika svåra att klara upp. I Tabell 1 redovisas utvecklingen för olika brottskategorier. Tabellen visar en översikt av antalet personuppljars brott och personuppljarsprocenten för 2013. Redovisningen ges dels för samtliga brott, dels för sju breda brottskategorier⁵.

⁵ För dem som är intresserade av fler brottstyper hänvisas till tabell 170, *Uppkljars brott efter brottstyp och typ av beslut*, på Brås webbplats (www.bras.se/statistik).

Brottstyp	Anmälda brott	Personuppluarade brott	Person-uppluaringsprocent
Samtliga brott	1 400 000 →	211 000 ↓	15 ↓
Brott mot liv och hälsa (3 kap. BrB)	86 000 ↓	12 600 ↓	15 ↓
Sexualbrott (6 kap. BrB)	17 700 ↑	3 330 ↓	19 ↓
Stöldbrott (8 kap. BrB)	533 000 →	33 400 ↓	6 ↓
Bedrägeribrott (9 kap. BrB)	148 000 ↑	15 200 ↑	10 ↓
Skadegörelsebrott (12 kap. BrB)	141 000 ↓	5 080 ↓	4 →
Trafikbrott	73 000 ↑	41 500 ↓	57 ↓
Narkotikabrott	96 200 ↑	49 400 ↓	51 ↓

Pilansvisningarna (↑; ↓; →) anger riktningen på förändringen jämfört med 2012.

Tabell 1. Översikt över antalet anmälda och personuppluarade brott samt personuppluaringsprocent, 2013.

Utvecklingen av personuppluarade brott mot person

Med brott mot person avses brott som regleras i 3–7 kap. brottsbalken⁶. Sett till anmälda brott är misshandel, olaga hot och ofredande de volymmässigt största brottstyperna, som tillsammans utgjorde 74 procent av de anmälda brotten mot person under 2013. Vid vissa av brotten mot person finns det en identifierad misstänkt person redan vid anmälningstillfället. Trots det är personuppluaringsprocenten låg relativt sett, vilket till viss del hänger samman med att de volymmässigt största brottstyperna ofta klaras upp med andra beslut än de som definieras som personuppluarande.

Antalet anmälda brott mot person minskade med 2 procent 2013 jämfört med 2012.

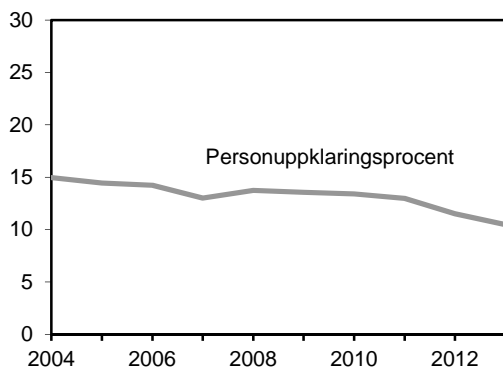
Antalet personuppluarade brott minskade med 11 procent till 26 200 brott.

Personuppluaringsprocenten minskade med 1 procentenhet, till 10 procent.

Minskningen går inte att hänföra till en särskild brottstyp utan har skett för de flesta av brotten mot person.

De senaste 10 åren har personuppluaringsprocenten för brott mot person minskat med 4 procentenheter.

⁶ 3 kap. Brott mot liv och hälsa, 4 kap. Brott mot frihet och frid, 5 kap. Ärekränkingsbrott, 6 kap. Sexualbrott, 7 kap. Brott mot familj.

År 2013 och förändring jämfört med föregående år

Personupplklaringsprocent: 10 %
-1 procentenhet

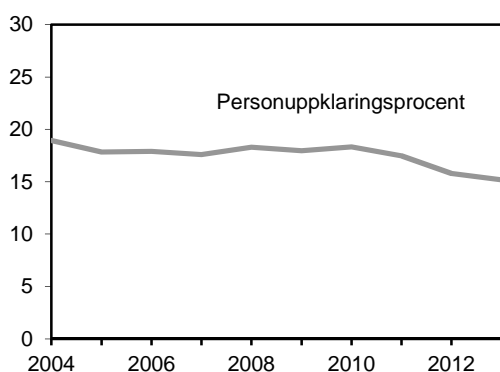
Figur 6. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för brott mot person, åren 2004–2013.

Misshandel

80 400 misshandelsbrott anmäldes under 2013, vilket är 8 procent färre än 2012. Antalet personupplklarade misshandelsbrott minskade med 11 procent till 12 200 brott. Det medförde att *personupplklaringsprocenten* minskade med 1 procentenhet till 15 procent 2013.

Minskningarna av både anmälda och personupplklarade brott kan härröras till misshandel mot barn 15–17 år samt misshandel mot kvinna och man (18 år eller äldre).

De senaste 10 åren har personupplklaringsprocenten för misshandel minskat med 4 procentenheter.

År 2013 och förändring jämfört med föregående år:

Personupplklaringsprocent: 15 %
-1 procentenhet

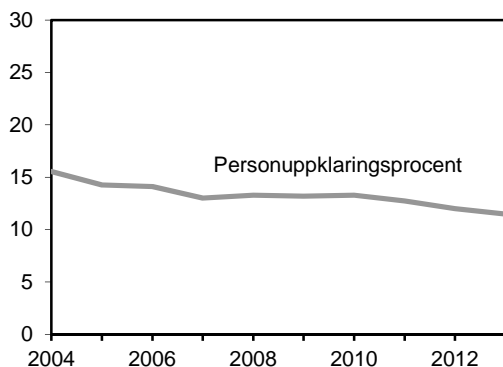
Figur 7. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för misshandelsbrott, 2004–2013.

Olaga hot och ofredande

År 2013 anmäldes 48 400 olaga hot, vilket är ungefär lika många som 2012. Antalet personupplklarade brott minskade med 5 procent till 5 560 brott.

Personupplklaringsprocenten minskade med 1 procentenhet till 11 procent.

De senaste 10 åren har personupplklaringsprocenten för olaga hot minskat med 4 procentenheter.

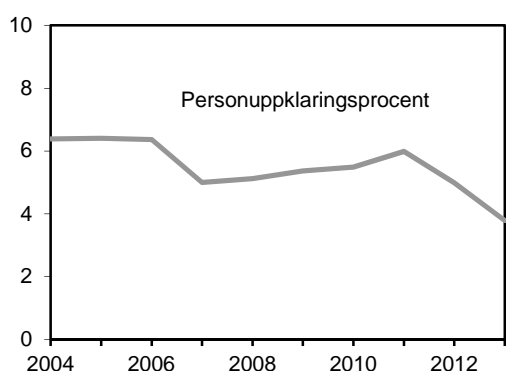
År 2013 och förändring jämfört med föregående år:

Personuppklaringsprocent: 11 %
–1 procentenhet

Figur 8. Utvecklingen av personuppklaringsprocenten för olaga hot, 2004–2013.

År 2013 anmäldes 54 900 ofredanden, vilket är en minskning med 2 procent jämfört med föregående år. Antalet personuppklarade ofredanden minskade med 25 procent till 2 080 brott. Personuppklaringsprocenten uppgick till 4 procent vilket är 1 procentenhet lägre än 2012.

Under den senaste tioårsperioden har personuppklaringsprocenten för ofredande minskat med 3 procentenheter.

År 2013 och förändring jämfört med föregående år

Personuppklaringsprocent: 4 %
–1 procentenhet

Figur 9. Utvecklingen av personuppklaringsprocenten för ofredande, åren 2004–2013.

Våldtäkt

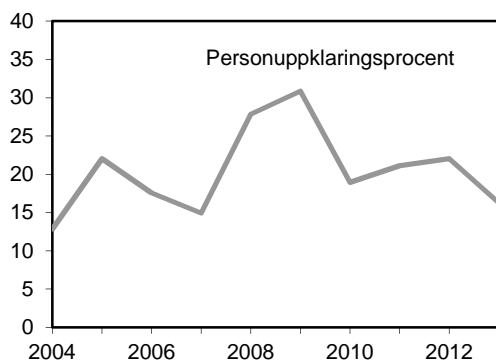
År 2013 anmäldes 6 020 våldtäkter, vilket är 5 procent färre än föregående år. Antalet personuppklarade brott minskade med 30 procent till 978 brott.

Personuppklaringsprocenten minskade med 6 procentenheter till 16 procent 2013. Det ska noteras att minskningen av personuppklarade våldtäkter föregicks av en uppgång föregående år.

Sedan 2004 har antalet anmälda och personuppklarade våldtäktsbrott mer än fördubblats.

Personuppklaringsprocenten för våldtäkt har präglats av stora årliga variationer de senaste tio åren, vilket har olika förklaringar. Uppgången 2005 kan förklaras av förändringar i lagstiftningen gällande sexualbrott. Nedgången 2007 beror delvis på att Åklagarmyndigheten implementerade ett nytt ärendehanteringssystem samma år (för mer information se avsnittet Statistikens innehåll, Jämförelser över tid). Uppgångarna år 2008, 2009 och 2012 kan förklaras av några större ärenden med flera anmälda och

upplärade brott. Personuppläringsprocenten kan också variera mellan två år som följd av att ett eller ett par ärenden med flera anmälda brott anmäls ett visst år men klaras upp påföljande år. Så var fallet i två olika län samtliga år 2008, 2009 och 2012.

År 2013 och förändring jämfört med föregående år

Personuppläringsprocent: 16%
–6 procentenheter

Figur 10. Utvecklingen av personuppläringsprocenten för våldtäkt, 2004–2013.

Dödligt våld

Antalet anmälda brott som avser fullbordade mord, dråp eller misshandel med dödlig utgång, ger en överskattad bild av det faktiska antalet fall av dödligt våld. Det beror på att statistiken visar samtliga polisanmälda händelser med dödlig utgång där det finns anledning att utreda om ett mord eller dråp kan ha begåtts. Många av dessa fall kommer efter utredningen att visa sig vara till exempel självmord, olycka eller naturlig död. Det förekommer även att flera polisanmälningar upprättas för ett och samma fall av misstänkt dödligt våld, vilket innebär att statistiken kan innehålla dubletter.

För att kunna presentera ett så korrekt antal fall av dödligt våld som möjligt genomför Brå sedan 2002 en specialstudie där varje enskild anmälan av fullbordat mord, dråp eller vållande till annans död granskas. Resultatet av studien presenteras i en egen rapport som finns tillgänglig på Brås webbplats (www.bra.se/bra/brott-och-statistik/statistik/anmalda-brott.html).

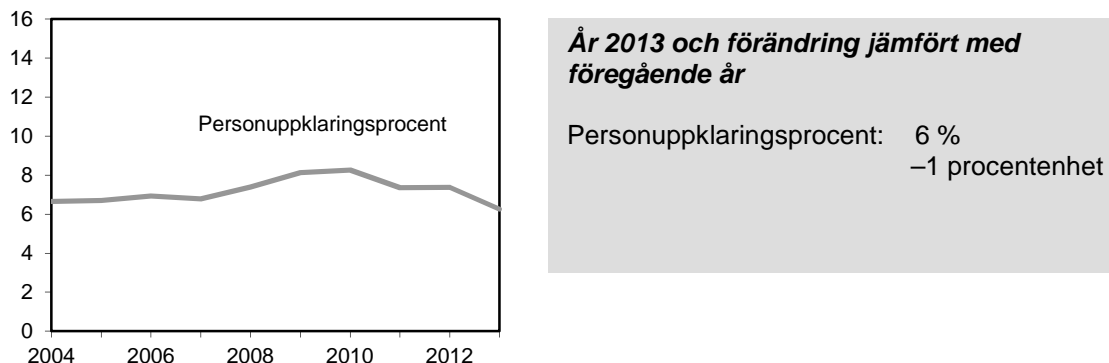
Ovan nämnda faktorer får återverkningar på statistiken över upplärade brott. Eftersom en stor del anmälda fall av dödligt våld inte utgör brott och därmed inte är möjliga att personupplära blir personuppläringsprocenten för dödligt våld underskattad. Även utvecklingen av antal personupplärade brott relaterar till anmälda brott på så sätt att en ökning eller minskning av antalet personupplärade brott skulle kunna bero på en förändring i antal anmälda brott. Av denna anledning är personuppläringsprocenten och antal personupplärade brott inte lämpliga att använda som mått på Polisens förmåga att klara upp det dödliga våldet.

Utvecklingen av personupplärade stöld- och tillgreppsbrott

Personupplärningen är generellt sett låg för stöld- och tillgreppsbrott (8 kap. brottsbalken) eftersom det är sällsynt att det finns en identifierad gärningsperson för brottet.

De anmälda brotten under 2013 var ungefär lika många som under 2012. Antalet personupplärade brott minskade dock med 15 procent, till 33 400 brott. Personuppläringsprocenten minskade med 1 procentenhet till 6 procent. Mer än två tredjedelar av de personupplärade stöld- och tillgreppsbrotten utgjordes av butiksstölder/snatterier.

Under den senaste tioårsperioden har både antalet anmälda och personuppljade stöld- och tillgreppsbrott minskat. Det medför att personupplklaringsprocenten har legat på en relativt jämn nivå mellan 7 och 8 procent. Personupplklaringsprocenten 2013 var alltså ovanligt låg jämfört med de senaste 10 åren.

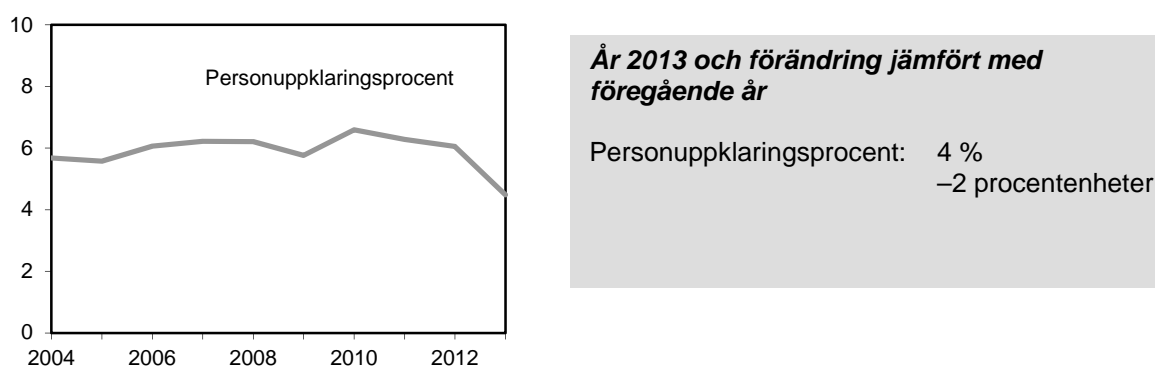
Figur 11. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för stöld- och tillgreppsbrott, 2004–2013.

Bilbrott

Under 2013 anmäldes 15 300 *biltillgrepp* och 52 100 brott som avsåg *stöld ur och från motordrivet fordon*. Det innebar en minskning med 5 procent för biltillgrepp och en minskning med 16 procent för stöld ur och från motordrivet fordon.

År 2013 personupplklarades 686 biltillgreppsbrott, vilket är 30 procent färre än föregående år. Personupplklaringsprocenten uppgick till 4 procent, vilket är 2 procentenheter mindre än 2012.

Bortsett från 2013 har antalet anmälda och personupplklarade biltillgrepp minskat i ungefär lika stor omfattning under den senaste tioårsperioden, vilket har inneburit att personupplklaringsprocenten fluktuerat kring en förhållandevis jämn nivå.

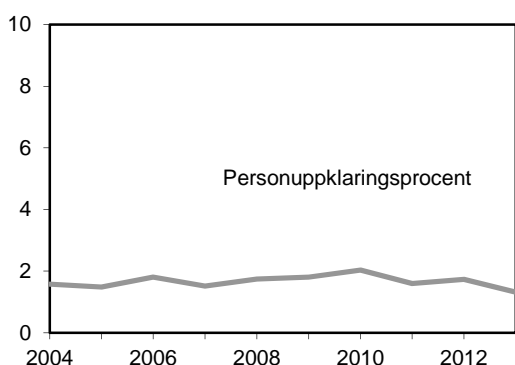

Figur 12. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för biltillgrepp, 2004–2013.

Mellan 2012 och 2013 minskade antalet personupplklarade brott som avser *stöld ur och från motordrivet fordon* med 36 procent till 689 brott. Personupplklaringsprocenten var kvar på ungefär samma nivå som föregående år, nämligen 1 procent.

Under den senaste tioårsperioden har antalet anmälda *stöld ur och från motordrivet fordon* mer än halverats. Detsamma gäller de personupplklarade brotten, vilket medför

att personupplklaringsprocenten i princip varit oförändrad.

År 2013 och förändring jämfört med föregående år:

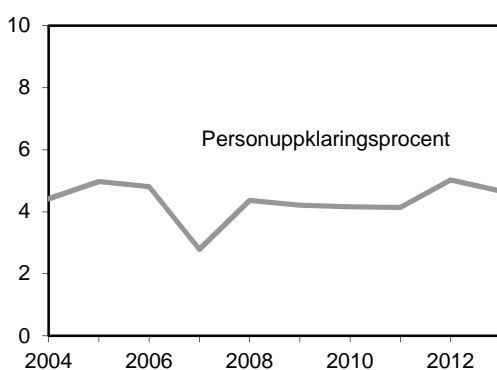
Personupplklaringsprocent: 1 %
±0 procentenheter

Figur 13. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för stöld ur och från motordrivna fordon, 2004–2013.

Bostadsinbrott

Under 2013 anmäldes 21 000 bostadsinbrott, vilket är en minskning med 1 procent jämfört med 2012. Antalet personupplklarade bostadsinbrott minskade med 9 procent till 981 brott. Personupplklaringsprocenten var kvar på 5 procent, samma nivå som föregående år.

Personupplklaringsprocenten för bostadsinbrott har varit relativt konstant under den senaste tioårsperioden, med undantag för 2007. Den låga nivån under 2007 kan till viss del förklaras av ett nytt ärendehanteringssystem hos Åklagarmyndigheten (för mer information se avsnittet *Statistikens innehåll, Jämförelser över tid*).

År 2013 och förändring jämfört med föregående år:

Personupplklaringsprocent: 5 %
±0 procentenheter

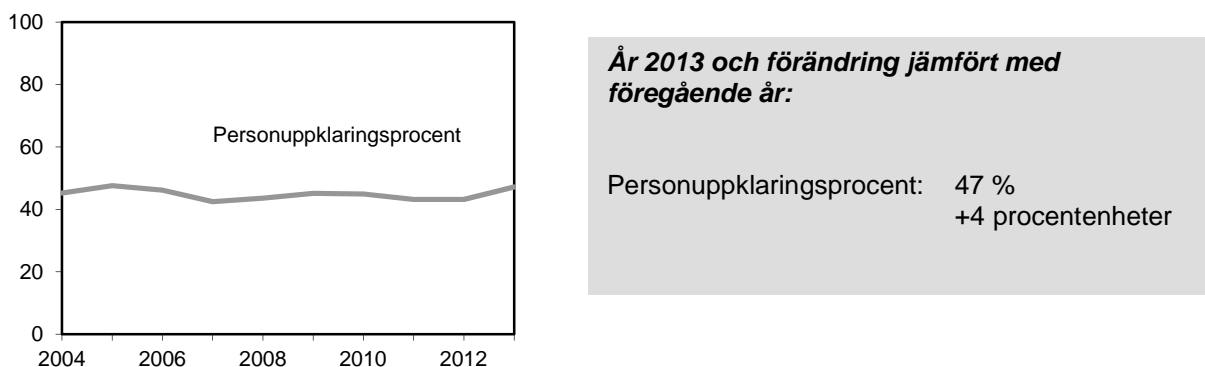
Figur 14. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för bostadsinbrott, 2004–2013.

Butiksstöld

Personupplklaringsprocenten för butiksstöld är relativt sett hög jämfört med andra tillgreppsbrott. Det beror på att det ofta finns en misstänkt person vid anmälningstillfället.

År 2013 anmäldes 48 900 stölder och snatterier från butik, vilket är en minskning med 19 procent jämfört med föregående år. De personupplklarade brotten minskade också, med 12 procent till 23 100 brott. Då de anmälda brotten minskade i högre utsträckning ökade personupplklaringsprocenten till 47 procent.

Under den senaste tioårsperioden har personupplklaringsprocenten för butiksstöld varierat mellan 42 och 48 procent med ett genomsnitt på 45 procent.

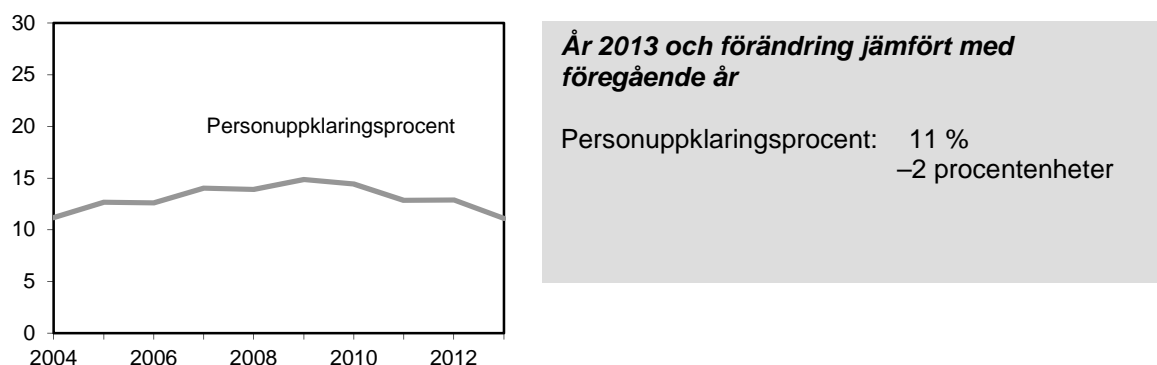

Figur 15. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för butikstöld, 2004–2013.

Rån

År 2013 anmäldes 8 360 rån, vilket är en minskning med 9 procent jämfört med 2012. De personupplklarade brotten minskade med 22 procent, till 928 brott. Personupplklaringsprocenten minskade med 2 procentenheter, till 11 procent.

Från 2004 fram till 2009 ökade personupplklaringsprocenten men minskade sedan, för att nu vara tillbaka på samma nivå som 2004.

Figur 16. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för rån, 2004–2013.

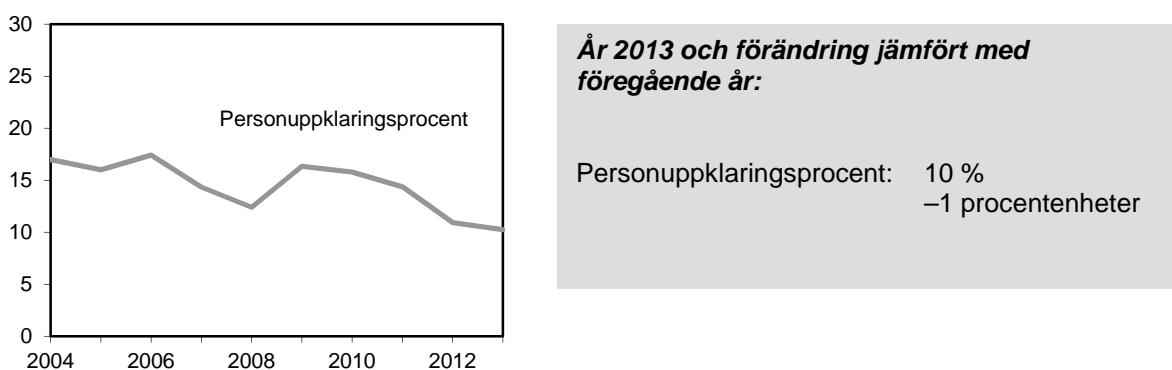
Utvecklingen av övriga personupplklarade brott

Bedrägeribrott

År 2013 anmäldes 148 000 bedrägeribrott (9 kap. brottsbalken), vilket motsvarar en ökning med 15 procent jämfört med föregående år. Av de anmälda bedrägeribrotten 2013 var datorbedrägeri och bedrägeri med hjälp av internet de volymmässigt största brottstyperna, vilka också stod för en stor del av ökningen. De personupplklarade brotten ökade med 8 procent till 15 200 brott. Då de anmälda brotten ökade i större utsträckning minskade personupplklaringsprocenten med 1 procentenhet till 10 procent 2013.

Under den senaste tioårsperioden har personupplklaringsprocenten varit minskande, dock med tillfälliga upp- och nedgångar. Att personupplklaringsprocenten varierar från år till år förklaras bland annat av att bedrägeribrotten är starkt seriebrottsbetonade, vilket innebär att en enskild gärningsperson kan ge upphov till tusentals anmälda brott

under en kort period. Det är till exempel inte ovanligt att uppkklaringsprocenten ökar kraftigt mellan två år som följd av att ett eller ett par ärenden med tusentals anmälda brott som anmäldes ett visst år klaras upp påföljande år.

Figur 17. Utvecklingen av personuppkklaringsprocenten för bedrägeribrott, 2004–2013.

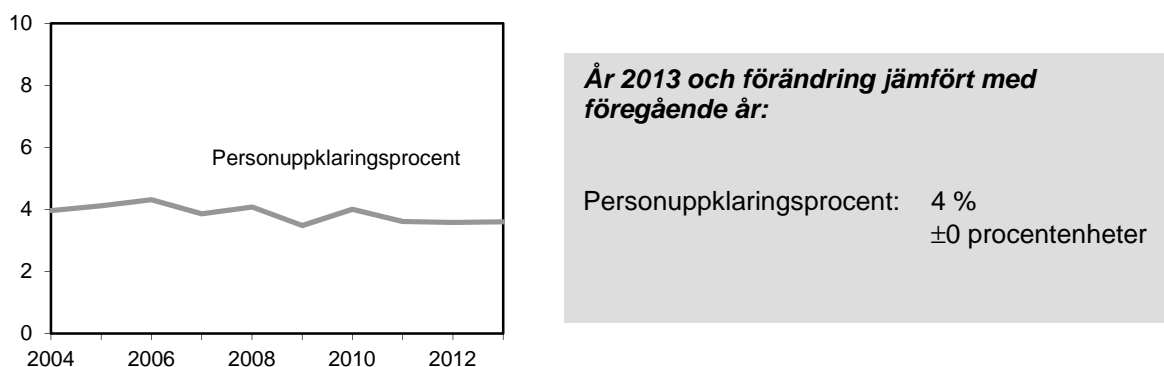
Skadegörelsebrott

Personuppkklaringsprocenten för skadegörelsebrott (12 kap. brottsbalken) är låg relativt sett, jämfört med andra brottstyper. Det beror på att det sällan finns en misstänkt person vid anmälningstillfället.

År 2013 anmäldes 141 000 skadegörelsebrott, vilket är en minskning med 7 procent jämfört med föregående år. Av de anmälda skadegörelsebrotten utgjordes drygt en tredjedel av skadegörelse i form av klotter, och en fjärdedel utgjordes av skadegörelse på motorfordon.

Antalet personuppklarade skadegörelsebrott minskade också med 7 procent jämfört med föregående år till 5 080 brott. Personuppkklaringsprocenten var därför oförändrad på 4 procent.

Under den senaste tioårsperioden har personuppkklaringsprocenten för skadegörelsebrott fluktuerat kring en förhållandevis jämn nivå runt 4 procent.

Figur 18. Utvecklingen av personuppkklaringsprocenten för skadegörelsebrott, 2004–2013.

Rattfylleribrott

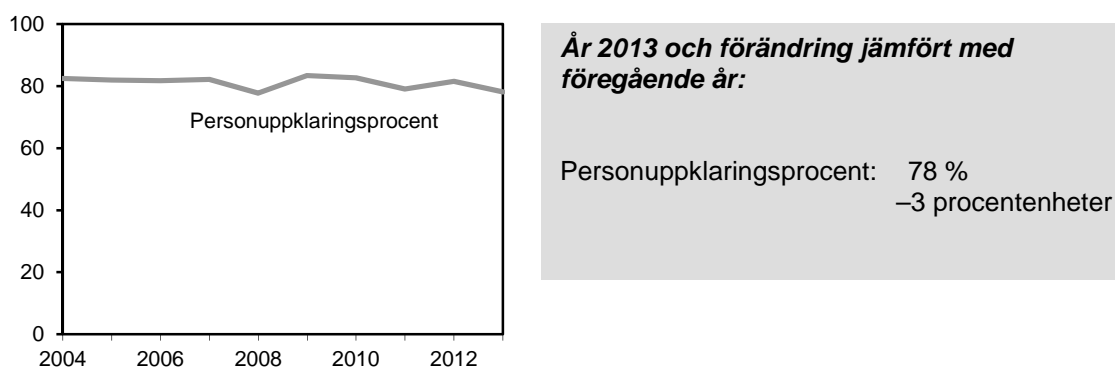
Rattfylleribrott (4, 4 a §; 4 § 2 st. trafikbrottslagen) har en relativt hög personuppkklaringsprocent. Det hänger samman med att denna typ av brott tillhör så kallade spanings- och kontrollbrott, där man redan vid anmälningstillfället i stort sett

alltid har en utpekad gärningsperson.

Nedan sårredovisas statistik över rattfylleribrott under påverkan av alkohol (inklusive fall där föraren varit påverkad av både alkohol och narkotika) och rattfylleribrott under påverkan av enbart narkotika.

Under 2013 anmäldes 14 000 rattfylleribrott under alkoholpåverkan (inklusive fall där föraren varit påverkad av både alkohol och narkotika), vilket är 8 procent färre än föregående år. Antalet personupplärade brott minskade med 12 procent till 10 900 brott. Då antalet personupplärade brott minskade i högre utsträckning minskade personupplädingsprocenten med 3 procentenheter till 78 procent.

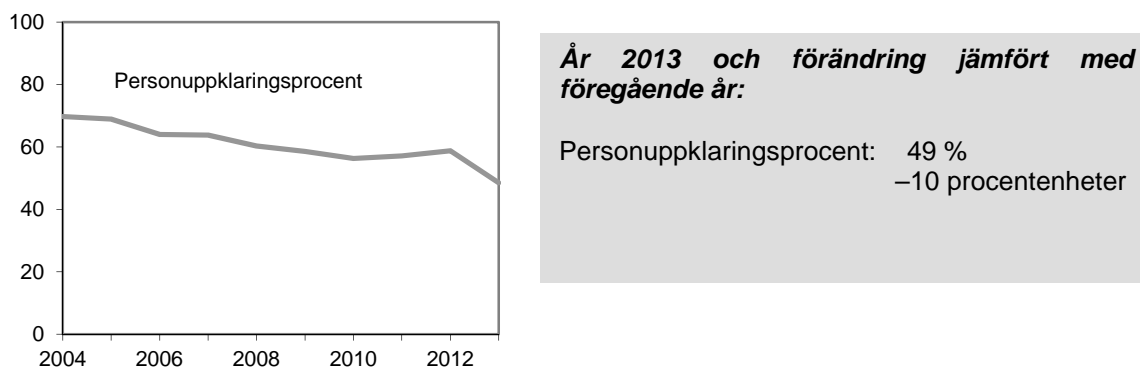
Antalet anmälda rattfylleribrott under alkoholpåverkan ökade kontinuerligt mellan åren 2004 och 2008 men har därefter minskat. Med undantag för ett par år har de personupplärade brotten följt ungefär samma utveckling som de anmälda brotten. Det innebär att personupplädingsprocenten legat på en förhållandevis jämn nivå under de senaste tio åren.

Figur 19. Utvecklingen av personupplädingsprocenten för rattfylleribrott under påverkan av alkohol, 2004–2013.

År 2013 anmäldes 12 800 rattfylleribrott under påverkan av enbart narkotika, vilket är 7 procent fler än under föregående år. Antalet personupplärade brott minskade med 11 procent till 6 220 brott. Eftersom de personupplärade brotten minskade mer än de anmälda, minskade personupplädingsprocenten med 10 procentenheter till 49 procent.

Under den senaste tioårsperioden har personupplädingsprocenten minskat med 21 procentenheter från 70 procent under 2004.

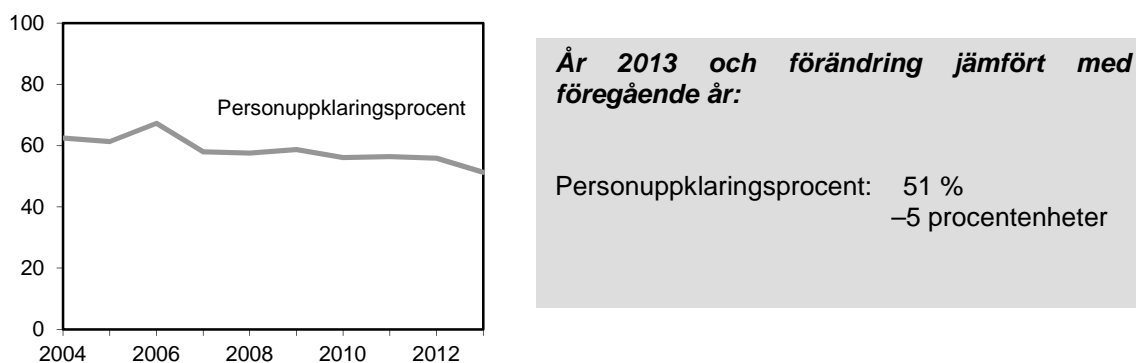
Figur 20. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för rattfylleribrott under påverkan av enbart narkotika, 2004–2013.

Narkotikabrott

Personupplklaringsprocenten är relativt hög även för narkotikabrott (1–3 § Narkotikastrafflagen). Narkotikabrott uppdagas oftast genom polisens spaningsarbete och i de flesta fall har man därför en utpekad gärningsperson redan vid polisanmälan.

År 2013 anmäldes 96 200 narkotikabrott, vilket är en ökning med 2 procent jämfört med föregående år. De personupplklarade brotten minskade med 7 procent till 49 400 brott. Personupplklaringsprocenten minskade därmed med 5 procent.

Under den senaste tioårsperioden har antalet anmälda narkotikabrott ökat. År 2013 anmäldes mer än dubbelt så många narkotikabrott som 2004. Även de personupplklarade brotten har ökat men inte i lika stor omfattning, vilket medför att personupplklaringsprocenten har minskat med 11 procentenheter sedan 2004.

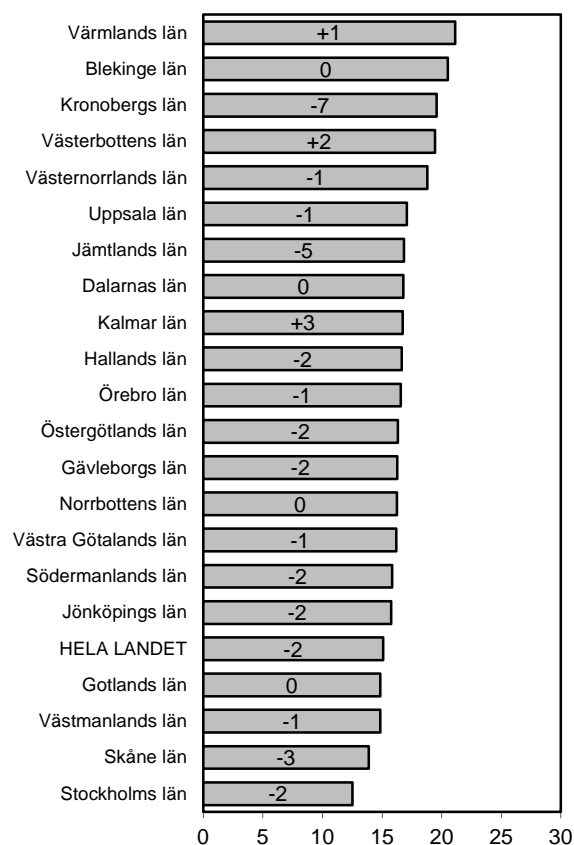

Figur 21. Utvecklingen av personupplklaringsprocenten för narkotikabrott, 2004–2013.

Regionala variationer

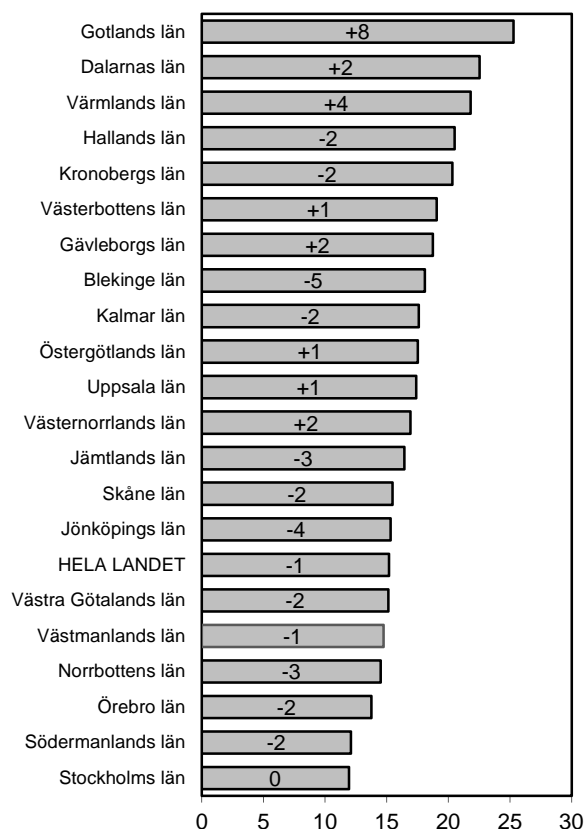
Det finns inte något stabilt mönster för personupplklaringsprocenten mellan länen. Län som har låg personupplklaringsprocent ett år kan ligga på en hög nivå nästa år. De länsvisa variationerna i personupplklaringsprocenten kan delvis förklaras av skillnader i brottsstrukturen mellan länen. Vissa län har högre andel brott där man oftast har en misstänkt person redan vid anmälningstillfället. Dessa skillnader kan dessutom ändras över tid.

Värmlands och Blekinge län hade den högsta personupplklaringsprocenten, 21 procent, under 2013. Stockholms och Skåne län hade den lägsta, 13 respektive 14 procent.

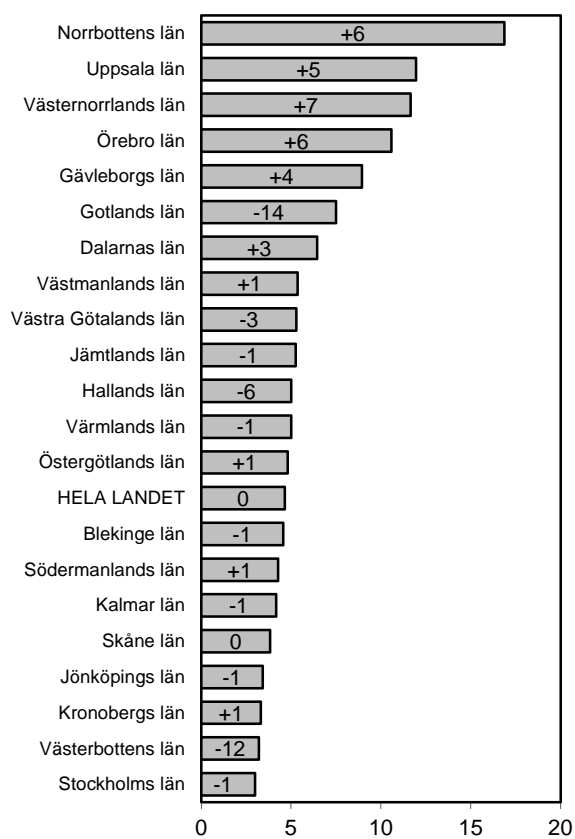
Figur 22. Personupplklaringsprocent för samtliga brott, länsvis, 2013, med förändring i procentenhet jämfört med föregående år.

Gotlands och Dalarnas län hade den högsta personupplklaringsprocenten för misshandelsbrott, 25 respektive 23 procent. Även Värmlands och Hallands län hade en jämförelsevis hög personupplklaringsprocent, 22 respektive 21 procent. Stockholms och Södermanlands län uppvisade den lägsta personupplklaringsprocenten, 12 procent vardera.

Figur 23. Personupplklaringsprocent för misshandelsbrott, länsvis, 2013 med förändring i procentenhet jämfört med föregående år.

Norrbottnens län uppvisade den högsta personupplklaringsprocenten när det gäller bostadsinbrott, 17 procent. Uppsala och Västernorrlands län uppvisade också en jämförelsevis hög personupplklaringsprocent, 12 procent vardera. Stockholms, Västerbottens, Kronobergs och Jönköpings län uppvisade den lägsta personupplklaringsprocenten med 3 procent.

Figur 24. Personupplklaringsprocent för bostadsinbrott, länsvis 2013 med förändring i procentenhet jämfört med föregående år.

Statistikens innehåll

Uppklarade brott

I statistiken över uppklarade brott redovisas de polisanmälda brott som polisen och åklagarna klarat upp under redovisningsåret. Termen ”uppklarade brott” innebär inte alltid att någon dömts för brottet utan att brottet fått ”ett polisiärt klarläggande”. Ett brott kan alltså redovisas som uppklarat även om den åtalade frikänts vid en rättegång.

De vanligaste besluten (uppklaringsgrunderna), som innebär att brott redovisas i statistiken som uppklarade brott, är för:

Personuppklarade brott

- att åtal väcks
- att strafföreläggande utfärdas
- att åtalsunderlåtelse meddelas

och för:

Tekniskt uppklarade brott

- att man inte kan styrka att ett brott begåtts
- att den anmälda gärningen inte bedöms vara brott
- att den misstänkta personen är minderårig (under 15 år).

De vanligaste besluten, som innebär att brott anses som *ouppklarade*, är:

- att det inte finns någon misstänkt person och att ”spaningsuppslag saknas” (särredovisas inte i statistiken)
- att spaningar inte leder till något resultat (särredovisas inte i statistiken)
- att det, trots utredning, inte kan styrkas att den skäligen misstänkte begått brottet
- att utredning visar att den skäligen misstänkte är oskyldig.

De brott som klaras upp under ett år kan vara anmälda tidigare år.

För att beskriva utvecklingen av uppklarade brott används måtten *personuppklaringsprocent* och *teknisk uppklaringsprocent*. Uppklaringsprocenten definieras som antalet brott uppklarade under ett år (anmälda samma år eller tidigare) i procent av antalet anmälda brott samma period. Eftersom brotten inte alltid klaras upp samma år som de anmäls, kan det under ett år klaras upp fler brott än vad som anmäls. Uppklaringsprocenten blir då högre än 100 procent. Detta är speciellt vanligt vid brottskategorier som har ett litet antal anmälda brott och vid seriebrott, det vill säga fall där flera brott av samma typ anmäls vid samma anmälningstillfälle. På motsvarande sätt kan uppklaringsprocenten vara mycket låg ett visst år om antalet anmälda brott är ovanligt högt och dessa inte klaras upp under året.

Kategorisering av brott

Brottsredovisningen omfattar samma brottstyper som de polisanmälda brotten. Kategoriseringen utgår från olika brottskoder (se avsnittet *Kategorisering av brott* i

sammanfattningen av *Anmälda brott*⁷). Beräkningen av antalet uppklarade brott följer samma regler som de anmälda brotten.

Regional fördelning

Statistiken över uppklarade brott redovisas för hela landet och per län. Länsfördelad statistik över uppklarade brott redovisas vanligtvis efter det län där brottet anmäls.

Insamling och bearbetning

Statistiken över uppklarade brott baseras på uppgifter från polis, åklagare och tull. Även uppgifter från Ekobrottsmyndigheten, Kustbevakningen och Skatteverket ligger till grund för statistiken.

De beslut som polisen fattar för att avsluta ett ärende registreras i det lokala ärendesystemet (RAR/PUST) och skickas sedan vidare till Rikspolisstyrelsen (RPS). Åklagaren registrerar uppgifter om uppklarade brott i sitt ärendehanteringssystem (Cåbra). Där registreras också uppgifter från Ekobrottsmyndigheten. Tullen har sitt eget ärendehanteringssystem. Uppgifterna levereras därefter direkt till Brå.

Hos Brå granskas och bearbetas uppgifterna innan de sammanställs till statistik.

Brå producerar statistik över uppklarade brott halvårsvis och årsvis.

Jämförelser över tid

Statistiken över uppklarade brott har förts från år 1950. Denna statistik påverkas i stort sett av samma förändringar som statistiken över anmälda brott, till exempel ny insamlingsteknik eller nya redovisningssätt. Även enskilda händelser kan tillfälligt påverka statistiken under vissa år. Dessa förändringar är viktiga att känna till vid jämförelser av de uppklarade brotten över tid. Det finns även andra faktorer som påverkar jämförbarheten och tolkningen av statistiken. För mer information kontakta Enheten för Rättsstatistik vid Brå.

Förändringar i statistiken på grund av enskilda ärenden som omfattar många brott

Enstaka ärenden som omfattar en stor mängd brott kan ge upphov till märkbara förändringar i statistiken över anmälda brott, uppklarade brott och misstänkta personer mellan olika år. I synnerhet när det gäller brottskategorier eller redovisningsområden där nivån vanligtvis är relativt låg.

Enstaka stora ärenden kan skapa problem vid jämförelser över tid och osäkerhet kring huruvida en förändring är generell. Särskilt uppklaringsprocenten (såväl teknisk som personuppklaringsprocent) påverkas av enskilda större ärenden, i det fall brotten på ett ärende anmäls ett kalenderår, men klaras upp först påföljande år. Effekten blir då en lägre uppklaringsprocent det första året, och en högre uppklaringsprocent det andra året. Personuppklaringsprocenten påverkas även i de fall ett stort antal brott anmäls, men de till största del klaras upp med beslut som inte är personuppklarande. Effekten blir då en lägre personuppklaringsprocent, trots att antalet personuppklarade brott inte behöver ha förändrats. Förekomst av stora ärenden är ovanliga men bör beaktas vid tolkning av statistiken. Nedan följer en sammanställning stora ärenden som har identifierats de senaste tre åren i fallande ordning.

⁷ Sammanfattningen finns på Brås hemsida: www.bra.se/bra/brott--statistik/statistik/anmalda-brott.html

- År 2013 anmäldes ett ärende med många ofredandebrott i Jönköpings län. Åtminstone cirka hälften av brotten klarades upp samma år på tekniskt vis.
- År 2012 anmäldes ett par ärenden med många langningsbrott (olovlig försäljning och olovligt innehav av alkoholdrycker) i Kronobergs län. De flesta brotten klarades upp samma år, både med beslut som definieras som personuppklarande och på tekniskt vis.
- År 2011 anmäldes ett stort ärende med många dopningsbrott i Skåne. De flesta brotten klarades upp samma år med beslut som definieras som personuppklarande.

Tekniska och juridiska förändringar

Nedan följer en sammanställning av olika systemtekniska och lagstiftningsmässiga förändringar sedan 1999, som i olika utsträckning har påverkat statistiken över uppklarade brott. Dessa förändringar bör beaktas vid tolkning av statistiken. De är redovisade i fallande ordning, med de senaste förändringarna först. Styckena är skrivna så att de kan läsas separat. Den som är intresserad av ett specifikt år kan gå direkt till det relevanta stycket.

- Den första januari 2013 fick Polisen befogenhet att besluta om förundersökningsbegränsning, inom ramen för sitt förundersökningsledarskap. Detta har tidigare enbart varit förbehållet åklagarna. Det främsta syftet med förundersökningsbegränsning är att skapa utrymme för att tillgängliga utredningsresurser ska kunna användas på ett för samhället så effektivt sätt som möjligt.

En förväntad effekt av förändringarna är att fler brott avslutas med förundersökningsbegränsning istället för åtalsunderlåtelse. Eftersom beslut om åtalsunderlåtelse räknas som personuppklarande, medan beslut om förundersökningsbegränsning inte gör det, innebär den förväntade effekten en minskning av såväl personuppklarade brott som i personuppklaringsprocenten. På grund av den huvudbeslutsprincip som tillämpas i statistiken kan en ökad användning av förundersökningsbegränsning även inverka på redovisningen övriga lagföringsbeslut (åtal och strafföreläggande) och leda till lägre nivåer för dessa. En viss försiktighet bör därmed iaktas vid tolkning av statistiken.

- I och med driftsättningarna av Siebel-Pust, våren 2013 samt den RIF-anpassade versionen av ärendehanteringssystemet RAR under hösten 2012 (se punkter nedan) infördes en ny beslutsstruktur som erbjuder möjligheten till att ange en mer detaljerad information kring skäl och motivering för utrednings- och lagförings beslut. Det är samma beslutsstruktur som Åklagarmyndigheten använder sedan 2007. Denna förändring kan inverka på statistiken över uppklarade brott och misstänkta personer, där effekten framförallt torde återfinnas i de fall där besluten tas av Polisen. Därför bör en viss försiktighet iaktas då statistiken tolkas. Brå kommer att utreda vilken inverkan införandet av den nya beslutsstrukturen har på den officiella statistiken, samt även vilka förbättringsåtgärder som därigenom möjliggörs.
- Under februari 2013 driftsatte Polisen ett nytt ärendehanteringssystem (Siebel-Pust) som ersatte Polisens tidigare ärendehanteringssystem Pust. Det nya

ärendehanteringssystemet hade vid driftsättningen brister, vilket inneburit att det använts i begränsad omfattning av polismyndigheterna. Brå har samarbetat med Polisen och Åklagarmyndigheten för att omhänderta och avhjälpa bristerna i systemet. Det större systemskifte som införandet av Pust utgör kan ge effekter som inledningsvis är svåra att överblicka. Det kan bland annat handla om tekniska faktorer, inläring hos användarna och förändrade arbetssätt. Brå kommer löpande bevaka de eventuella effekter som systemskiftet bedöms kunna ha på statistiken. Bristerna bedöms i nuläget endast ha en mindre påverkan på statistiken totalt sett. En generell rekommendation är dock att iaktta en ökad försiktighet vid analyser av utvecklingen av de brottstyper som hanteras i Siebel-Pust, nämligen ringa stöldbrott (snatteri), ringa narkotikabrott (eget bruk och innehav), knivlagen, sjöfylleri (inkl. grovt) samt trafikbrott som t.ex. rattfylleri och olovlig körning. Övriga brottstyper hanteras fortfarande i en RIF-anpassad version av ärendehanteringssystemet RAR (se nedan).

- I och med driftsättningarna av Siebel-Pust samt den RIF-anpassade versionen av ärendehanteringssystemet RAR infördes under våren 2013 unika identiteter på brott och brottsmisstankar. Unika identiteter gör det möjligt att följa exempelvis ett brott genom rättskedjan. Identiteterna som har införts som en del av utvecklingen inom samordningen för Rättsväsendets informationsförsörjning (RIF), har lett till att en mer exakt beräkning av antalet uppklarade brott i statistiken kan göras. Analyser visar dock att införandet av unika identiteter inte ger några större skillnader i resultatet, jämfört med det tidigare mindre exakta tillvägagångssättet att räkna personuppklarade brott.
- Under 2012 genomförde Åklagarmyndigheten och Polisen anpassningar av sina ärendehanteringssystem för att uppfylla de krav på informationsutbyte, som myndigheterna i rättsväsendet beslutat om inom samordningen för Rättsväsendets informationsförsörjning (RIF). Åklagarmyndigheten driftsatte sitt anpassade system i december, medan Polisen succesivt införde förändringarna i de 21 polismyndigheterna under perioden september till december. Förändringarna innebär bland annat förbättrade möjligheter att spåra hanteringen av enskilda brott och brottsmisstankar hos Åklagarmyndigheten och Polisen. En annan förändring är att grundinformation som anges i registreringen av brott och misstänkta personer har standardiserats. Ytterligare förändring som kan ha en betydelse för statistiken över anmälda brott är bland annat tekniska förändringar i hur brott registreras. Det är därmed viktigt att vidta en viss försiktighet då statistiken tolkas. Brå analysera löpande vilken inverkan som förändringarna har på brottsstatistiken.
- År 2010 gjordes anpassningar i Brås statistikdatabas som följd av Åklagarmyndighetens införande av ett nytt ärendehanteringssystem (Cåbra), se nedanstående punkter. Syftet med anpassningarna var att förbättra tillförlitligheten i antalsräkningen av anmälda brott som registrerats hos Åklagarmyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten. I Cåbra har en unik brottsidentitet (BID) införts som ger bättre möjligheter att identifiera och följa upp enskilda brott. Det gäller till exempel brott som av administrativa skäl flyttas mellan olika ärenden eller åklagarkammare. Analyser efter anpassningen till den unika brottsidentiteten visar att antalet anmälda brott har varit underskattade sedan systemskiftet hos Åklagarmyndigheten. Inverkan på statistiken över uppklarade brott totalt sett är marginell, men märkbar för

statistiken över uppklarade borgenärs- och skattebrott där det finns en misstänkt person. År 2008 tillkom cirka 16 procent fler personuppklarade skattebrott samt 2 procent fler personuppklarade borgenärsbrott som en effekt av anpassningen. För 2009 var motsvarande värden 25 respektive 6 procent. Jämförelser av uppklarade skattebrott åren 2007–2010 är därför inte relevanta, och man bör även vara försiktig när det gäller jämförelser av borgenärsbrott under dessa år. För mer information kontakta Brå, Enheten för Rättsstatistik.

- År 2009 gjordes en ändring i Brås statistiksystem. Förändringen gäller en regel som begränsar inläsning av olika beslut som tas på registrerade misstankar. Efter ändringen medges inläsning av samtliga beslut som tagits på registrerade misstankar. Regeln påverkade endast de beslut på misstankar som levereras till Brå via polisen. Eftersom de flesta misstankar levereras från Åklagarmyndighetens system har borttagandet av regeln inte påverkat statistiken över uppklarade brott och misstänkta personer mer än marginellt år 2009.
- I samband med införandet av Åklagarmyndighetens nya ärendehanteringssystem (Cåbra) under andra halvåret 2007 gjorde Ekobrottsmyndigheten justeringar av reglerna för antalsräkning och registrering av de anmälda brotten. I enlighet med anvisningarna i Kodning av brott som finns publicerade på www.bra.se övergick Ekobrottsmyndigheten till en mer extensiv antalsräkning, som innebär att användare nu registrerar ett brott för varje deklaration eller räkenskapsår. I tidigare praxis registrerades endast ett brott oavsett antal deklarationer och utan hänsyn till hur många räkenskapsår som omfattades. Förändringen genomfördes under 2008. Även uppklaringsprocenten för dessa brott påverkades av förändringen eftersom antalet anmälda brott ingår i beräkningen av detta mått. Samtidigt som antalet uppklarade brott har ökat något har antalet redovisade anmälda brott blivit betydligt fler sedan år 2007 enligt ovanstående beskrivning. Detta ger en lägre uppklaringsprocent. För utförligare information, se avsnittet Statistikens innehåll, Kriminalstatistik 2009 (Brå, rapport 2010:15).
- Under 2007 införde Åklagarmyndigheten ett nytt ärendehanteringssystem (Cåbra) som ersatte tidigare system (Brådis och Envis). Systemomläggningen påbörjades i februari 2007 och skedde successivt i olika åklagarkammare fram till juni 2007. Förbättringen i statistiken över anmälda brott till följd av systemomläggningen berör brott som vanligtvis anmäls direkt till åklagaren, såsom skattebrott, miljöbrott och borgenärsbrott (11 kap. BrB). Ändringen innebär att även information om brott som saknar en misstänkt person levereras till Brå. Samtliga anmälda brott i dessa kategorier ingår därmed i statistiken från och med 2007. Tidigare år redovisades endast anmälda brott där det fanns en skäligen misstänkt person. Detta har medfört att det från och med 2007 redovisas betydligt fler anmälda skattebrott, miljöbrott och borgenärsbrott jämfört med tidigare år. Även uppklaringsprocenten för dessa brott påverkas av förändringen. Effekten blir att uppklaringsprocenten för 2007 blir lägre jämfört med tidigare år på grund av att fler anmälningar räknas med i statistiken. För utförligare information, se avsnittet Statistikens innehåll, Kriminalstatistik 2009 (Brå, rapport 2010:15).
- I statistiken över anmälda brott har mindre brister upptäckts som berör vissa typer av skattebrott åren 2005–2006 och brott avseende föroreningar från fartyg för åren 2002–2006. Det innebär att nämnda brott underskattats något under

dessa år. En jämförelse med år 2007 är således inte relevant.

- Redovisningen av misstänkta minderåriga i statistiken har förändrats från och med 2005. I tidigare statistik kunde misstänkta minderåriga redovisas under ”misstänkt person finns” och ”övrigt” om det fanns en registrerad misstanke. Detta har inneburit att man inte kunnat utläsa det exakta antalet misstänkta minderåriga. Därför har redovisningen ändrats från och med 2005 så att alla med beslutet ”misstänkt minderårig” redovisas med den benämningen, oavsett om besluten har någon registrerad misstänkt person eller inte.
- Under inrapporteringen till statistiken för år 2000 började nya datarutiner användas. Nya datasystem byggdes upp inom polisväsendet, och Brå anpassade sina system efter dessa, vilket kan ha påverkat uppgifterna i denna statistik. Bland annat befaras en underrapportering till statistiksystemet av uppgifter om misstänkta personer, som togs in via så kallade personblad. Dessa skulle slopas från och med år 2000, men det finns indikationer på att de i viss mån slopades redan i slutet av år 1999. Olika brott påverkas i olika grad. Bland annat är inte uppgifterna om anmälda trafikbrott för åren från och med år 2000 jämförbara med tidigare uppgifter. För mer information om förändringar, se årsboken Kriminalstatistik 2000.
- Fram till slutet av 1999 registrerades beslut som berörde personer som varit skäligen misstänkta för brott på ett blankettset (personblad) som användes av både polis och åklagare. I slutet av år 1999 slopades personbladet i samband med systemomläggningen av registren inom rättsväsendet. Analyser tyder på att effekterna av omläggningen är marginella för det totala antalet uppklarade brott. De kan dock vara olika för olika typer av brott. En mer detaljerad beskrivning av hur statistiken påverkades av omläggningen finns i publikationerna Kriminalstatistik 1999 och Kriminalstatistik 2000.

Kvaliteten i beslutskoder

Statistiken över uppklarade brott bygger på beslutskoder, därför är också kvaliteten i dessa viktig.

Våren 2014 publicerar Brå en kvalitetsstudie av tillämpningen och redovisningen av de beslutskoder som används för tekniskt uppklarade brott.

Preliminära resultat från studien visar på problem med definitionen av tekniskt uppklarade brott. Dels finns gränsdragningsproblem mellan de beslutskoder som i statistiken redovisas som ouppklarade brott och de som redovisas som tekniskt uppklarade. Dels används de olika beslutskoderna som redovisas som tekniskt uppklarade brott inte enhetligt på olika polismyndigheter.

Resultatet av förstudien visade även den att beslut som räknas som uppklarande används på olika sätt vilket innebär att försiktighet bör iakttas vid jämförelser av övriga uppklarade brott och personuppklarade för olika län.

Mars 2014

Brå ansvarar för den officiella kriminalstatistiken och har till uppgift att förse rättsväsendets myndigheter, brottsförebyggande aktörer och övriga användare med statistik av god kvalitet som underlag för beslutsfattande, utredningsverksamhet, debatt och forskning.

Enheten för rättsstatistik på Brå sammanställer och presenterar, utifrån insamlade uppgifter från rättsväsendets administrativa system, årligen cirka 400 tabeller på månads-, kvartals- och årsbasis inom områdena brott, personer lagförda för brott, kriminalvård och återfall i brott. Uppgifterna redovisas på såväl nationell som regional och lokal nivå.

Tabellerna publiceras på Brås webbplats, www.bra.se/statistik, tillsammans med tolkningsanvisningar, kommentarer och analyser, samt i de två publikationerna *Kriminalstatistik* och *Narkotikastatistik*.

Statistik över anmälda och uppklarade brott har förts från år 1950. Statistik över personer misstänkta för brott har förts från år 1975. Sedan 1995 ansvarar Brå för och publicerar den officiella kriminalstatistiken, dessförinnan gjordes det av Statistiska centralbyrån.